

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE

Danas, u ponedjeljak, 11. studenoga 2019. godine, u 12 sati u Novinarskom domu u Zagrebu održana je međunarodna konferencija **Koprodukcija – suradnja između javne uprave i građana kao odgovor na društvene izazove**. Konferencija je početna aktivnost projekta Smanjivanje nejednakosti na lokalnoj razini: uloga građana u pružanju lokalnih javnih usluga u Hrvatskoj, koji ima za cilj istražiti koprodukciju u Hrvatskoj i postojeće modele suradnje javne uprave s građanima u pružanju javnih usluga.

Pozdravne riječi održali su **Blanka Smoljan**, koordinatorica projekta Zaklade Friedrich Ebert u Zagrebu i **Tvrtko Jakovina**, predsjednik Upravnog odbora Centra Miko Tripalo. Na početku konferencije, **Vedran Đulabić**, s Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i voditelj projekta, te **Elke Loeffler** sa Sveučilišta u Birminghamu, Velika Britanija, definirali su koprodukciju i prikazali njezine suvremene tendencije. Nakon toga, uslijedio je okrugli stol na kojem se raspravljalo o primjerima koprodukcije u Europi i Hrvatskoj. Na okruglom stolu govorili su **Tony Bovaird**, Institute of Local Government Studies; **Peter Buchmann**, AWO; **Jasna Buljić**, udruga Promeza Zaželi – program zapošljavanja žena; **Aleksandra Podrebarac**, Udruga Carpe diem, Karlovac; **Lidija Bonačić-Krešić**, Udruga PUŽ, Zagreb; i **Valter Glavičić**, gradonačelnik Grada Labina.

Na početku konferencije, izv. prof. dr. sc. **Vedran Đulabić** predstavio je projekt i koncept koprodukcije. Dugoročni ciljevi projekta su mapirati stanje koprodukcije u Hrvatskoj i analizirati dostupne postojeće prakse s naglaskom na jedinice lokalne samouprave. Koprodukcija se počela razvijati tijekom 1970-ih godina, ali od 2000. godine koncept se u Europi popularizirao. Đulabić je naglasio da koprodukcija ima snažnu političku i ekonomsku dimenziju, te društvenu koja implicira volontiranje i participaciju. Javna upravu u procesu suradnje s građanima mora biti spremna za nove metode rada, dok građani moraju razviti svijest i odgovornost za društvo i zajednicu.

Prof. dr. sc. **Elke Loeffler** sa Sveučilišta u Birminghamu govorila je o iskustvima i trendovima koprodukcije na europskoj razini. Naglasila je da je ključ koprodukcije suradnja između predstavnika i zaposlenika lokalne vlasti i građana, uspostavljanje međusobnog razumijevanja i suradnje u cilju kvalitetnijeg pružanja javnih usluga. Navela je pet ključnih koraka u postizanju učinkovitih rezultata koprodukcije: istražiti postojeće pristupe koprodukcije, usmjeriti se na one s najvećim utjecajem, uključiti građane u pružanje usluga, procijeniti utjecaj rezultata koprodukcije na tržište, te proširiti koprodukciju putem sustavnih promjena. Predstavila je primjer koprodukcije iz Offenbacha u Njemačkoj koji je usmjeren na pomoć građanima koji traže posao i njegove rezultate.

Prof. dr. sc. **Tony Bovaird** upozorio je da ne žele svi koprodukciju, te da ne mogu svi sudjelovati u pružanju usluga jer nemaju razvijene institucionalne kapacitete. Postavio je pitanje o riziku ulaska u proces koprodukcije jer ona zahtijeva resurse i investicije kako bi njezini rezultati bili učinkoviti i

prepoznati. Na kraju, raspravio je o preprekama ostvarivanja takvoga modela koji mogu biti kulturološki, institucionalni, mogu biti rezultat nerazvijene komunikacije između aktera i nedovoljnih podataka, odnosno postoji mogućnost da će biti usmjereni samo na ostvarivanje kratkoročnih rezultata.

Peter Buchmann naveo je primjer koprodukcije iz Njemačke. U manjem gradu otvoren je ured za migrante te je lokalna administracija financirala taj ured. U početku su smatrali da će trebati više novca od javne vlasti za bolju integraciju migranata u društvo. Međutim, potražili su migrante koji su se već ranije uklopili, odnosno koji su poznavali jezik i kulturu da ih mogu savjetovati o onima koji su tek stigli u Njemačkoj. Te osobe su bile u službi savjetnika za one migrante kojima treba pomoć u pružanju javnih usluga. Naglasio je da je pri svakom primjeru važno bilo imati dobru povezanost u društvu (vrtići, škole, doktori). Ovo je samo jedan primjer, ali imaju još mnoge. Važno je uključivanje i ohrabrivanje participacije građana i civilnih društava da na svim razinama djeluju kao sudionici u pružanju javnih usluga.

Tijekom okruglog stola o primjerima koprodukcije iz Hrvatske govorila je **Jasna Buljić**. Opisala je kvalitetnu suradnju s Gradom Kutinom koji provodi udruga Promeza Zaželi, a tiče se programa zapošljavanja žena. **Aleksandra Podrebarac** iz udruge Carpe diem govorila je o aktivnostima usmjerenima prema mladima u Karlovcu iz perspektive Udruge Carpe diem. Organizirane su brojne radionice i savjetovanja s mladima o njihovim potrebama. Prvi program nije bio uspješan, ali drugi gradski program gotovo je u cjelosti ispunjen, dok je treći trenutno u tijeku. Iz Udruge PUŽ govorila je **Lidija Bonačić-Krešić**, udruga roditelja djece s poteškoćama u razvoju. Osnovne vrijednosti koje zastupaju su da svako dijete ima pravo na obitelj i da im se pruži kvalitetna skrb. Od osnutka udruge proveli su oko 200 projekata, od toga 5 europskih. **Valter Glavičić**, gradonačelnik Grada Labina, naveo je primjer gospodarstva jer bez njega nema prostora za financiranje ostalih usluga. U Labinu je osnovano Gospodarsko vijeće, savjetodavno tijelo koje gradskim vlastima omogućuje da razumije drugu stranu. Uvidjeli su da se većina problema tiče položaja mladih u društvu, a da je vrlo važan faktor stipendiranje studenata. Pokrenuli su program „karijerno usmjeravanje“ koji se financira iz Europske unije da se mladima olakša njihov obrazovni put. Drugi primjer u Labinu je stvaranje kulturne strategije.